

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

5.Bf.210/2024/19. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2025. január 17. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

ÍTÉLETET

A pénzhamisítás bűntette miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2024. február 28. napján kihirdetett 6.B.128/2023/64. számú ítéletét megváltoztatja.

A Terhelt1 vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 4 (négy) évre enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

INDOKOLÁS

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2024. február 28. napján kihirdetett 6.B.128/2023/64. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat pénzhamisítás bűntette [Btk. 389. § (1) bekezdés c) pont, (a) bekezdés a) pont] miatt 6 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre és 10 év kiutasításra ítélte. Az elsőfokú bíróság a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját a kiszabott szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napban határozta meg, rendelkezett továbbá a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költségről is.

[2] Az elsőfokú ítéletet az ügyész tudomásul vette, az ellen a vádlott és védője jelentett be joghatályos fellebbezést elsődlegesen a tényállás téves megállapítása miatt és felmentés érdekében, másodlagosan a büntetés enyhítése érdekében.

[3] A védő fellebbezését írásban nem indokolta.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2024. június 20. napján kelt BF.379/2024/3. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok betartásával folytatta le az eljárást, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, az általa megállapított tényállás megalapozott. A törvényszék

indokolási kötelezettségét teljesítette, az irányadó tényállás alapján a vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű, és a cselekmény minősítése során sem követett el hibát. Az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabási körülményeket hiánytalanul tárta fel, és azok megfelelő értékelésével szabta ki a vádlottal szemben a szankciót. Az ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek. Mindezek alapján az ügyészség az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[5] A védelmi fellebbezések a kiszabott büntetés enyhítését célzó részükben eredményre vezettek.

[6] A másodfokú bíróság a Be. 598. § (2) bekezdése alapján tanácsulésen eljárva az elsőfokú bíróság ítéletét teljes körű felülbírálat alá vonta. Mivel az ítélet ellen a vádlott és a védő is a tényállást támadó fellebbezést jelentett be, a felülvizsgálat a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján kiterjedt az ítélet megalapozottságára, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseire, valamint az indokolás helyességére és az eljárási szabályok megtartására is.

[7] A másodfokú bíróság megállapította, hogy a törvényszék az eljárási szabályokat maradéktalanul betartva folytatta le az eljárást, sem feltétlen, sem relatív hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértést nem követett el.

[8] A vádlott személyi körülményeit a másodfokú bíróság az ügyiratok tartalma alapján akként pontosítja, hogy a vádlott büntetlen előéletű, a „nyilatkozata alapján ORSZÁG2 volt már büntetve” szövegrészt mellőzi.

[9] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás megalapozatlansági hibában nem szenved, ezért az a Be. 591. § (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[10] Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének mindenben eleget tett, valamennyi a védelem által vitatott tény szempontjából releváns bizonyítékot a tárgyalás anyagává tett. A vádlott védekezésének ellenőrzése céljából széleskörű tanúbizonyítást folytatott le, e körben a védelmi bizonyítási indítványoknak helyt adott, és a tisztességes eljárás követelményét messzemenőig érvényesítve megfelelő időt és lehetőséget adott a védőnek az általa szükségesnek tartott tanúk felkutatására. A terhelő tanúvallomások hitelességét több oldalról is ellenőrizte, így a tárgyaláson meghallgatta az antropológus szakértőt és részletesen vizsgálta a felismerésre bemutatások törvényességét is.

[11] A törvényszék a tárgyaláson felvett bizonyítás anyagát az elsőfokú ítéletben irathűen hivatkozta, az egyes bizonyítékok törvényességét és hitelességét ellenőrizte. A törvényes bizonyítékok bizonyító erejét egyenként is vizsgálta, majd elvégezte a bizonyítékok összevetését is. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét a Be. 561. § (3) bekezdés d) pontjában írtak betartásával magas színvonalon teljesítette, bemutatta a rendelkezésre álló bizonyítékokat, és állást foglalt a tekintetben is, hogy egyes bizonyítékokat a tényállás megállapításakor mely okból fogadott vagy vetett el.

[12] A védő által benyújtott fellebbezés az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást is támadta. Az ilyen perorvoslati támadás kizárólag akkor vezethet eredményre, ha az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat hiányosan értékelte, iratellenes megállapításokat tett, tényből tényre helytelenül következtetett, vagy egyéb logikai hibát vétett. Az ítéltábla azt állapította meg, hogy az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenysége az eljárási törvény előírásainak megfelel, az általa megállapított tényállás megalapozott.

[13] Az elsőfokú bíróság a vádlott személyi körülményei között azt rögzítette, hogy „nyilatkozata alapján ORSZÁG2 volt már büntetve”. Ez a vádlottnak azon nyilatkozatán alapul, amely szerint korábban „kokain miatt” szabadságvesztésre ítélték ORSZÁG2, de nem kellett bevonulnia. A tagállami ítéletek nyilvántartásában sem a vádlott által említett, sem pedig más elítélés nem található, így azt kell rögzíteni, hogy a vádlott büntetlen előéletű. Az, hogy a vádlott emlékei szerint őt korábban, ismeretlen időpontban és körülmények között, feltehetően kábítószerrel kapcsolatos valamely bűncselekmény miatt felelősségre vonták, nem vezethet ítéleti ténymegállapításra akkor, amikor tények megállapítására alapjául szolgáló objektív bizonyíték (például a közhiteles nyilvántartás) az említett elítélésre semmilyen adatot nem tartalmaz.

[14] Az elsőfokú eljárás során azt a védelem nem cáfolta, hogy a vád tárgyává tett bűncselekmény valóban megtörtént, a vádlott védekezése arra terjedt ki, hogy nem ő volt jelen a bitcoin eladására irányuló ügylet lebonyolítása során, és így nem volt köze a hamis euró bankjegyek átadásához. A törvényszék a bizonyítás kereteit a vádlott védekezéséhez igazította, és arra helyezte a hangsúlyt, hogy a vádlott jelenlétét igazoló és azt cáfoló tanúbizonyítást lefolytassa, illetve az ebben a kérdésben releváns szakértői bizonyítást felvegye a tárgyaláson. Ítélete indokolásában a vádlottat terhelő tanú1 és tanú3 tanúk vallomásait, a részvételükkel tartott felismerésre bemutatás során tett nyilatkozatokat és az antropológus szakértői véleményt állította szembe a vádlottnak alibit igazoló TANÚ5 és tanú6 tanúk vallomásaival. Az ellentétes irányú bizonyítékok egybevetése során valamennyi releváns tényre és körülményre figyelemmel volt, a terhelő tartalmú tanúvallomások elfogadását alaposan, mindenre részletre kiterjedően indokolta meg, értékelő tevékenysége megfelel a logika szabályainak és a bírói gyakorlatban kialakult elveknek is.

[15] Az elsőfokú bíróság ítélete 8. oldal 7. bekezdésétől a 9. oldal 5. bekezdéséig mutatta be részletesen a vádlott védekezését cáfoló bizonyítékokat, az ott írtakkal a másodfokú bíróság is maradéktalanul egyetértett. Az elsőfokú ítélet érvelése csupán annyi kiegészítést igényel, hogy TANÚ5 és tanú6 tanúk vallomásaikban nem tudták kijelenteni, hogy konkrét emléküket van arról, hogy a vádlott a vádbeli napokon város11-ben tartózkodott, csupán arról tudtak beszámolni, hogy pénteki napokon mindig az általa vezetett kávézóban volt. A két tanú vallomása ellentmondásos is, mivel TANÚ5 tanúvallomásában arról számolt be, hogy minden hétköznap reggel 7 óra 45 perckor vitte el a gyerekeket iskolába és óvodába, ez kb. egy órát vett igénybe, utána visszament a kávézóba, és a vádlott ekkor aludni tért (22. sorszámu jegyzőkönyv 5. oldal). Ehhez képest tanú6 tanúvallomása szerint ő péntekenként 8 óra 30 perc és 9 óra 30 perc között ment be a kávézóba, illetve 9 és 11 óra között ért rá erre (51. sorszámu jegyzőkönyv 13. oldal), és minden alkalommal kizárólag a vádlottal találkozott. Ez utóbbi kizárt akkor, ha a TANÚ5 minden hétköznap 9 óra körüli időben leváltotta a vádlottat a kávézóban. Így tehát a mentő tanúk vallomása ellentmondásos volt, szemben a hitelességi problémákkal nem terhelt terhelő tanúk által tett vallomásokkal.

[16] Mindezek alapján a másodfokú bíróság azt állapította meg, hogy a törvényszék bizonyítéktételezési tevékenysége irathú adatokon alapult, az törvényes, logikus és a bírói gyakorlatnak is megfelelő volt, megalapozatlansági hiba nem volt feltárható, így a védő felmentésre irányuló fellebbezése a felülmérlegelés tilalma folytán nem vezethetett eredményre.

[17] Az irányadó tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és a cselekmény minősítése is törvényes volt.

[18] A törvényszék a büntetéskiszabási körülményeket szinte hiánytalanul vette számba, az csupán egy kisebb kiegészítésre szorul: a négyéves időmúlás nyomatékát nagymértékben növeli az a tény, hogy a vádlott az elsőfokú eljárás során mindvégig letartóztatásban volt (56. BK vélemény III/10. pont).

[19] A másodfokú bíróság egyetértett azzal az elsőbírói értékeléssel is, hogy az enyhítő körülmények száma és nyomatéka nem indokolja a törvény szigorának alkalmazását. Azonban az ítéltábla megítélése szerint a vádlott büntetlen előélete és a komoly mértékű időmúlás olyan súllyal esik latba a vádlott javára, amelyre figyelemmel a büntetési tételkeret alsó határa is túl szigorú. Ezért a másodfokú bíróság a Btk. 82. § (1) bekezdése és a (2) bekezdés b) pontja alapján határozta meg a szabadságvesztés büntetés mértékét.

[20] Az elsőfokú bíróság a kiutasításról, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatáról, az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról törvényesen rendelkezett, és a bűnjelekről, valamint a bűnügyi költségről szóló rendelkezések is megfelelnek az irányadó jogszabályi rendelkezéseknek.

[21] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyéb törvényes rendelkezéseit pedig a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[22] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2025. január 17.

dr. Borbás Virág Bernadett s. k.,

dr. Ignác György s. k.,

dr. Cserni János s. k.,

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Törvényszék 6.B.128/2023/64. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 5.Bf.210/2024/19. számú ítéletében írt változtatásokkal 2025. január 17. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2025. január 17.

k.

dr. Borbás Virág Bernadett s.
a tanács elnöke